Recenzje gier komputerowych

Skład zespołu

- Karol Hamielec
- Michał Janeczko

Źródło

Steam

Cel projektu

Celem projektu jest porównanie działania różnych rodzai baz danych. W realizowanym projekcie użyliśmy jednej bazy relacyjnej, którą jest PostgreSQL oraz dwóch baz nierelacyjnych, którymi są Mongo oraz Redis. Bazy mają zawsze taką samą ilość identycznych danych, aby osiągnąć jak najbardziej realistyczne wyniki. Testy są napisane w sposób identyczny dla każdej bazy oraz sprawdzają własności baz takie jak: search, save i delete.

Dane

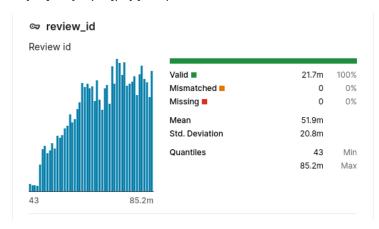
Dane użyte w projekcie są dostępne na stronie https://www.kaggle.com/datasets/najzeko/steam-reviews-2021 w formacie csv. Dane zajmują łącznie 8.17GB i obejmują recenzje gier komputerowych z 2021 dla ponad 300 gier dostępnych na tej platformie w wielu językach. Dane składają się z 23 kolumn:

- 1. # Index
- 2. app_id numer id gry w platformie
- 3. app name nazwa gry na platformie
- 4. review_id numer id recenzji
- 5. language język, w którym została napisana recenzja
- 6. review tekst recenzji
- 7. timestamp_created czas utworzenia recenzji
- 8. timestamp_updated ostatnia aktualizacja recenzji
- 9. recommended czy recenzja poleca grę
- 10. votes helpful ilość głosów, że recenzja była pomocna
- 11. votes_funny ilość głosów, że recenzja była zabawna
- 12. weighted_vote_score wynik obliczany na podstawie ilości pomocnych głosów
- 13. comment count ilość komentarzy do recenzji
- 14. steam_purchase stwierdzenie, czy autor kupił grę na steamie
- 15. received_for_free stwierdzenie, czy autor recenzji otrzymał grę za darmo
- 16. written_during_early_access stwierdzenie, czy recenzja była napisana na początku dostępu do gry
- 17. author.steamid id autora recenzji
- 18. author.num_games_owned ilość gier posiadanych przez autora recenzji
- 19. author.num_reviews łączna ilość recenzji autora

- 20. author.playtime_forever- całkowity czas poświęcony w recenzowanej grze przez autora recenzji
- 21. author.playtime_last_two_weeks czas odtwarzania recenzowanej gry przez autora recenzji w ostatnich 2 tygodniach
- 22. author.playtime_at_review czas poświęcony na grę przez autora do czasu wystawienia recenzji
- 23. author.last played czas kiedy autor recenzji ostatni raz grał w recenzowaną grę

Kluczami w tej tablicy danych są wartości app_id, review_id i author_id. Dzięki temu można jednoznacznie określić recenzję do której chcemy się odwołać.

Oprócz tego na powyższej stronie możemy porównać statystyki dla każdej kolumny, tzn. czy nie ma uszkodzeń danych, wartości średnie, odchylenie standardowe, kwantyle, unikalne wartości, wartości najczęściej występujące itp.

Wybrane bazy danych

- PostgreSQL obok MySQL i SQLite, jeden z najpopularniejszych otwartych systemów zarządzania relacyjnymi bazami danych.
- MongoDB otwarty, nierelacyjny system zarządzania bazą danych. Charakteryzuje się brakiem ściśle zdefiniowanej struktury obsługiwanych baz danych. Zamiast tego dane składowane są jako dokumenty w stylu JSON.
- Redis otwartoźródłowe oprogramowanie działające jako nierelacyjna baza danych
 przechowująca dane w strukturze klucz-wartość w pamięci operacyjnej serwera,
 przeznaczona do działania jako klasyczna baza danych lub rozproszony cache.

Wykorzystane oprogramowanie

- Git rozproszony system kontroli wersji
- Docker otwarte oprogramowanie służące do konteneryzacji aplikacji
- Python język programowania na którym opierał się projekt
- FastApi biblioteka do tworzenia aplikacji webowych w języku Python
- Node.js wieloplatformowe środowisko uruchomieniowe do uruchamiania skryptów w języku JavaScript
- Angular framework do tworzenia aplikacji frontendowych w języku TypeScript

- SQLAlchemy biblioteka programistyczna napisana w języku programowania Python, służąca do pracy z bazami danych oraz mapowania obiektowo-relacyjnego. W tym przypadku została użyta do bazy PostgreSQL
- PyMongo dystrybucja Pythona zawierająca narzędzia do pracy z MongoDB
- Redis-Py biblioteka służąca do komunikacji z bazą Redis
- Ngx-charts biblioteka dla Angulara służącą do wizualizacji danych za pomocą wykresów

Konfiguracja środowiska deweloperskiego

- 1. Instalacja brakujących programów lub aktualizacja istniejących: git, python i docker
- Sklonowanie kodu z repozytorium git clone https://github.com/lewelyn7/ztbd_project.git
- 3. Przejście do katologu ztpd_project
- 4. Przy pierwszym uruchomieniu zbudowanie obrazu dockera docker compose build
- 5. Po zbudowaniu obrazu uruchomienie obrazu docker compose up
- 6. W nowym terminalu przechodzimy do katalogu backend
- 7. Instalujemy potrzebne paczki pip install -r requirements.txt
- 8. Uruchomiamy aplikacje uvicorn app.main:app --reload
- 9. W przeglądarce sprawdzamy, czy w API zostały załadowane dostępne metody i testy http://127.0.0.1:8000/docs

Rezultat powinien wyglądać podobnie do zamieszczonego niżej:

- 10. Przechodzimy do katalogu frontend/db-perf-tester/
- Instaluje pakiety do widoku aplikacji npm install
- 12. Włączamy aplikacje npx ng serve
- 13. Sprawdzamy, czy pod wskazanym linkiem (http://localhost:4200/) znajduje się aplikacja z wszystkimi testami wydajnościowymi
- 14. Uruchomiamy interesujące nas testy

Kod dostępny w projekcie

W repozytorium znajduje się podział na kilka części.

W folderze domyślnym znajdują się pliki do zbudowania obrazu Dockeru, zbudowania angulara oraz stworzenia środowiska

```
FROM node:18-alpine AS angular-build
WORKDIR /usr/src/app
COPY frontend/db-perf-tester/*.json ./
RUN npx npm install
RUN npx npm install @angular/cli
COPY frontend/db-perf-tester/src ./src
RUN npx ng build --build-optimizer --base-href="/static/"
FROM tiangolo/uvicorn-gunicorn-fastapi:python3.9
ENV PYTHONPATH "${PYTHONPATH}:/
ENV PORT=8000
RUN pip install --upgrade pip
COPY ./backend/requirements.txt /app/
RUN pip install -r requirements.txt
COPY ./backend/app /app
COPY ./backend/.env /app/.env
COPY --from=angular-build /usr/src/app/dist/db-perf-tester/* /app/static/
```

W folderze backend znajduje się cała aplikacja od tej strony w folderze app. Oprócz tego znajduje się plik z wymaganymi bibliotekami z pythona (requirements.txt) oraz Dockerfile, który zawiera szereg instrukcji do stworzenia w pełni funkcjonalnego obrazu

```
✓ backend
> app
> tests
∴ env
⋄ .gitignore
๗ Dockerfile
③ README.md
☲ requirements.txt
```

```
FROM tiangolo/uvicorn-gunicorn-fastapi:python3.9

ENV PYTHONPATH "${PYTHONPATH}:/"

ENV PORT=8000

RUN pip install --upgrade pip

COPY ./requirements.txt /app/

RUN pip install -r requirements.txt

COPY ./app /app
```

```
FROM tiangolo/uvicorn-gunicorn-fastapi:python3.9

ENV PYTHONPATH "${PYTHONPATH}:/"

ENV PORT=8000

RUN pip install --upgrade pip

COPY ./requirements.txt /app/

RUN pip install -r requirements.txt

COPY ./app /app
```

W folderze app mamy dostępne kilka podfolderów.

W folderze core mamy dostępne pliki config oraz utils, które pozwalają się poprawnie połączyć z bazami danych oraz implementują wyjątki.

```
@validator("BACKEND_CORS_ORIGINS", pre=True)
def assemble_cors_origins(cls, v: Union[str, List[str]]) -> Union[List[str], str]:
    if isinstance(v, str) and not v.startswith("["):
        return [i.strip() for i in v.split(",")]
    elif isinstance(v, (list, str)):
        return v
    raise ValueError(v)

POSTGRES_SERVER: str
POSTGRES_USER: str
POSTGRES_PASSWORD: str
POSTGRES_DB: str
DATABASE_URI: str
MONGODB_URI: str
REDIS_HOST: str
REDIS_HOST: str
REDIS_PORT: int
```

Informacje dotyczące konfiguracji są dostępne w pliku.env

```
backend > ⊅ .env

1  PROJECT_NAME=db_performance_tester

2  BACKEND_CORS_ORIGINS=["http://localhost:8000", "https://localhost:8000", "http://localhost", "https://localhost"]

3  DATABASE_URI="sqlite://./sql_app.db"

4  
5  POSTGRES_USER=postgres
6  POSTGRES_PASSWORD=postgres
7  POSTGRES_SERVER=database
8  POSTGRES_DB=app
9  REDIS_HST=localhost
10  REDIS_PORT=6379
11  REDIS_URI="redis://localhost:password@localhost:6379"
12  MONGODB_URI="mongodb://root:example@localhost:27017"
```

W folderze daos mamy zaimplementowane DAO dla autora, recenzji i gry. DAO to komponent dostarczający jednolity interfejs do komunikacji między aplikacją, a bazą danych. Przykładowy DAO dla autora jest zaprezentowany poniżej:

```
class AuthorDAO(ABC):
    @abstractmethod
    def get_by_id(self, id: str) -> Author:
        pass

    @abstractmethod
    def save(self, author: AuthorCreate) -> Author:
        pass

    @abstractmethod
    def delete(self, id: str):
        pass

def get_dao(db: str, session: Session = Depends(get_session)):
    if db == "postgresql":
        dao = AuthorDAOSql(session)
        yield dao
    elif db == "mongodb":
        dao = AuthorDAOMongo(mongodb)
        yield dao
    elif db == "redis":
        dao = AuthorDAORedis(get_redis(RedisDbs.AUTHORS))
        yield dao
    else:
        raise NotImplementedError()
```

```
class AuthorDAOMongo(AuthorDAO):
   def __init__(self, db: Database) -> None:
    super().__init__()
    self.db = db
       self.collection = db.get collection("authors")
   def get_by_id(self, id: str) -> t.Optional[Author]:
       author_bson = self.collection.find_one({'id': id})
       if author_bson:
           author_mongo = AuthorMongo(**author_bson)
           return Author.from_orm(author_mongo)
           return None
   def save(self, author: AuthorCreate) -> Author:
       author_mongo = AuthorMongo(**author.dict())
       author_json = author_mongo.dict(by_alias=True)
       if self.get_by_id(author.id):
       self.collection.insert_one(author_json).inserted_id
       ret = self.get_by_id(author.id)
           print(ret)
           raise ValueError("couldnt get after add")
   def delete(self, id: str):
       self.collection.delete_one({'id': id})
```

W folderze databases znajdują się pliki, które tworzą sesje dla baz danych. Przykładowa sesja dla Redisa jest okazana poniżej:

```
class RedisDbs(Enum):
    GAMES = 0
    REVIEWS = 0
redisInstanceAuthors = redis.Redis(
   settings.REDIS HOST,
    settings.REDIS_PORT,
    db=RedisDbs.AUTHORS.value,
    retry_on_error=[exceptions.BusyLoadingError],
    retry=Retry(backoff=ConstantBackoff(3), retries=-1),
redisInstanceGames = redisInstanceAuthors
redisInstanceReviews = redisInstanceAuthors
schema = (
    TextField("$.author_id", as_name="author_id"),
    TextField("$.game_id", as_name="game_id"),
    TextField("$.content", as_name="content"),
try:
    info = redisInstanceReviews.ft("reviews_idx").info()
except exceptions.ResponseError as e:
    print("adding index")
    redisInstanceReviews.ft("reviews_idx").create_index(
        schema,
        definition=IndexDefinition(prefix=["review:"], index type=IndexType.JSON),
def get_redis(db: RedisDbs) -> redis.Redis:
        return redisInstanceAuthors
    elif db == RedisDbs.GAMES:
        return redisInstanceGames
    elif db == RedisDbs.REVIEWS:
        return redisInstanceReviews
```

W folderze models mamy zaimplementowane zasady opisujące strukturę danych w bazie danych. Przykładowa struktura dla gier:

```
class GameDB(Base):
    tablename = "games"
  id = Column(String(25), primary_key=True, index=True)
  name = Column(String(40))
  reviews = relationship("models.review.review.ReviewDB", back_populates="game", lazy="dynamic")
class GameMongo(BaseModel):
  mongo id: ObjectId = Field(default factory=PyObjectId, alias=" id")
  id: str
  name: str
  class Config:
     allow_population_by_field_name = True
     arbitrary_types_allowed = True
     json_encoders = {ObjectId: str}
class GameBase(BaseModel):
  name: str
class GameRedis(GameBase):
class Game(GameBase):
     orm mode = True
```

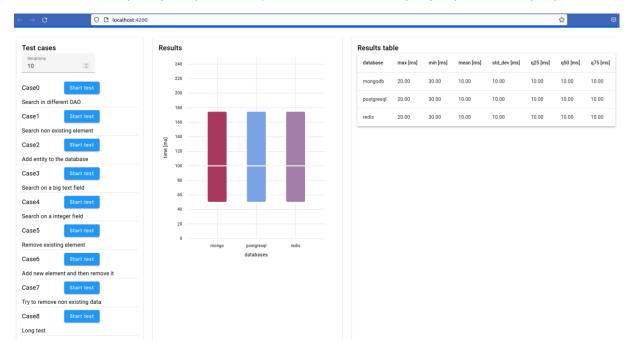
W routers znajdują się funkcje możliwe do użycia na każdej bazie danych oraz znajdują się tam testy wydajnościowe, które pozwalają nam sprawdzić szybkość działania bazy danych dla odpowiednich funkcji oraz wybranej ilości iteracji.

Jeśli chodzi o folder frontend to mamy tam wygenerowany kod w angularze, który służy do stworzenia aplikacji. Znajdują się tam pliki html, css, które odpowiadają za pojawienie się elementów w aplikacji. Z bardziej interesujących części mamy plik app.component.html gdzie są dostępne parametry wizualne aplikacji.

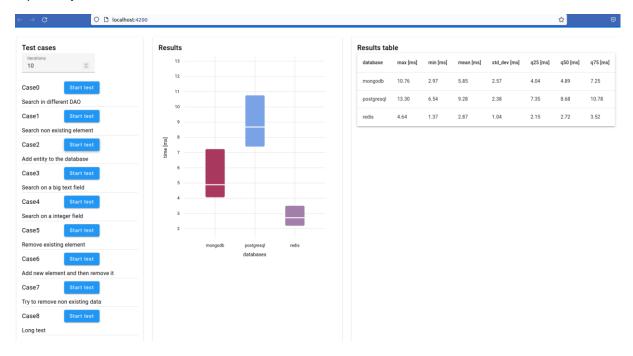
W pliku app.components.ts wyliczamy odpowiednie wartości z przeprowadzonych testów. Takimi wartościami są wartości minimalne, maksymalne, średnia oraz odchylenie standardowe dla każdej bazy osobno. Oprócz tego tam dodajemy listę testów, które możemy włączyć w aplikacji z odpowiednią liczbą iteracji.

Wygląd aplikacji

Po uruchomieniu aplikacji i wejściu na http://localhost:4200/ otrzymujemy widok domyślny:

Po ewentualnym zmienieniu wartości Iterations i kliknięciu Start test ukażą się rezultaty zarówno na wykresie jak i w tabeli.

Testy

Wszystkie testy zostały napisane w języku python. Mają one tę samą strukturę dla każdej bazy danych i wywołują one kolejne bazy danych z tymi samymi parametrami oraz wykonują tą samą czynność na bazie danych. Obliczają one czas na wykonanie danej czynności przez policzeniem różnicy czasu. Następnie otrzymany czas zamieniamy na ms, aby móc wynik przedstawić na wykresie.

Scenariusze testowe:

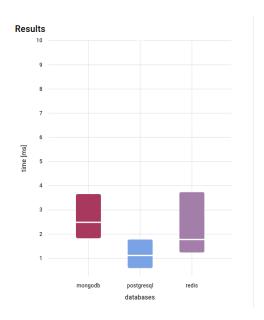
- Case0 wyszukiwanie elementu przy odwołaniu do innego DAO
- Case1 wyszukiwanie nieistniejącego elementu w odpowiednim DAO
- Case2 dodanie nowego elementu do bazy danych
- Case3 wyszukiwanie istniejącego elementu tekstowego w istniejącej kolumnie
- Case4 wyszukiwanie istniejącego elementu liczbowego w istniejącej kolumnie
- Case5 usunięcie istniejącego elementu z bazy danych
- Case6 dodanie nowego elementu, a następnie usunięcie tego elementu z bazy danych
- Case7 próba usunięcia nieistniejącego elementu
- Case8 próba wyszukania nieistniejącego elementu, następnie dodanie nowego elementu do bazy danych, wyszukanie tego elementu, a następnie jego usunięcie

Każdy test jest powtarzany określoną ilość razy, którą ustalamy w aplikacji w polu Iterations. Uzyskujemy w ten sposób bardziej rzeczywiste pomiary, które pozwalają odrzucić rezultaty związane z błędem pomiarowym urządzenia. Wyniki następnie są prezentowane na wykresie gdzie jest podział dla każdej bazy danych, a następnie są obliczane kwantyle. Całkowite wyniki, które zawierają średnią, wartości minimalne i maksymalne, ochylenie standardowe i kwantyle są pokazane w tabeli Results table.

Wyniki

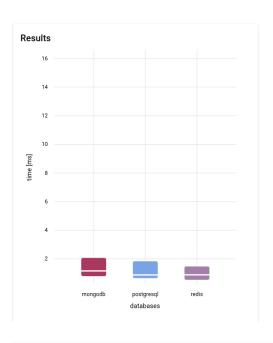
Każdy test został puszczony dla kilku różnych iteracji, aby móc przeanalizować wydajność różnych baz danych i sprawdzić, czy się zmienia wraz ze wzrostem iteracji.

 Case0 – wyszukiwanie elementu przy odwołaniu do innego DAO Dla 10:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	9.55	1.50	3.28	2.29	1.80	2.49	3.68
postgresql	10.01	0.28	1.95	2.75	0.57	1.12	1.80
redis	6.40	0.26	2.64	2.04	1.22	1.78	3.76

Dla 100:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	16.61	0.40	2.26	2.95	0.74	1.16	2.11
postgresql	7.56	0.21	1.43	1.40	0.60	0.88	1.87
redis	14.19	0.18	1.64	2.34	0.49	0.89	1.51

Dla 1000:

esults tab	le						
database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms
mongodb	30.63	0.31	1.22	1.39	0.59	0.89	1.39
postgresql	14.54	0.16	1.17	1.14	0.56	0.88	1.36
redis	16.43	0.20	1.05	1.25	0.47	0.71	1.17

Dla 10000:

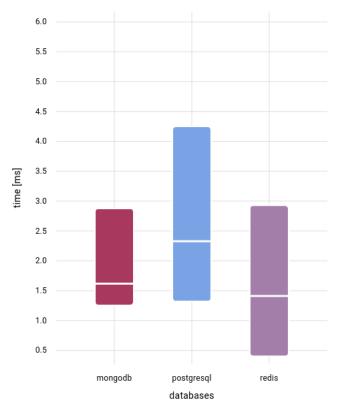
Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	27.58	0.28	1.39	1.45	0.64	1.04	1.63
postgresql	34.95	0.15	1.23	1.30	0.62	0.94	1.44
redis	30.70	0.11	1.15	1.22	0.52	0.86	1.39

Wniosek: W przypadku tego testu dla małych wartości najlepiej wypada relacyjna baza danych (postgresql). Wraz ze wzrostem ilości iteracji przewagę zdobywa Redis, który działa najszybciej. W tym przypadku nie warto stosować mongodb.

 Case1 – wyszukiwanie nieistniejącego elementu w odpowiednim DAO Dla 10:

Results

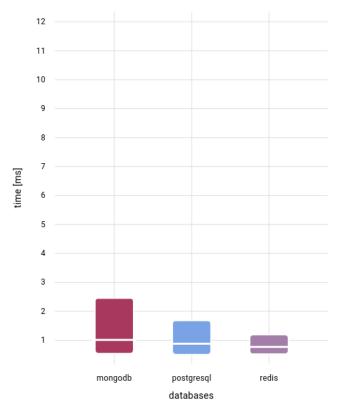

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	6.17	0.97	2.32	1.62	1.25	1.62	2.88
postgresql	5.59	0.79	2.80	1.67	1.31	2.33	4.25
redis	4.38	0.27	1.80	1.53	0.40	1.41	2.93

Dla 100:

Results

Results table

ittooditto tub							
database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	8.89	0.36	1.83	1.86	0.52	1.01	2.46
postgresql	12.35	0.21	1.49	1.73	0.50	0.88	1.68
redis	10.23	0.18	1.20	1.38	0.50	0.77	1.19

Dla 1000:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	18.59	0.30	1.27	1.45	0.51	0.94	1.47
postgresql	20.50	0.17	1.14	1.16	0.55	0.89	1.31
redis	18.65	0.12	1.05	1.21	0.51	0.72	1.15

Dla 10000:

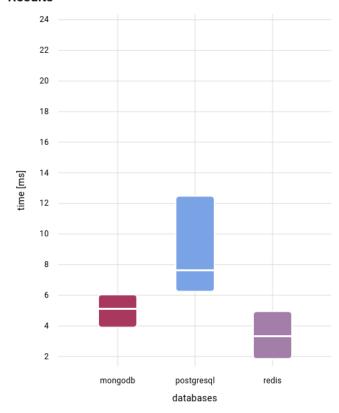
Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	32.07	0.28	1.32	1.39	0.62	1.01	1.55
postgresql	56.42	0.14	1.18	1.32	0.58	0.95	1.40
redis	24.53	0.09	1.07	1.10	0.52	0.81	1.28

W tym przypadku również najszybciej działa Redis niezależnie od ilości danych.

 Case2 – dodanie nowego elementu do bazy danych Dla 10:

Results

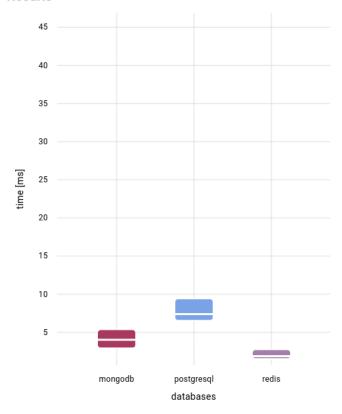

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	17.75	2.63	6.41	4.36	3.88	5.11	6.04
postgresql	24.37	5.84	10.54	5.91	6.24	7.63	12.48
redis	5.46	1.34	3.34	1.57	1.82	3.32	4.94

Dla 100:

Results

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	40.42	1.81	4.63	4.02	2.86	4.03	5.38
postgresql	46.88	3.57	8.26	4.56	6.48	7.39	9.43
redis	39.24	0.70	2.64	3.86	1.49	1.88	2.76

Dla 1000:

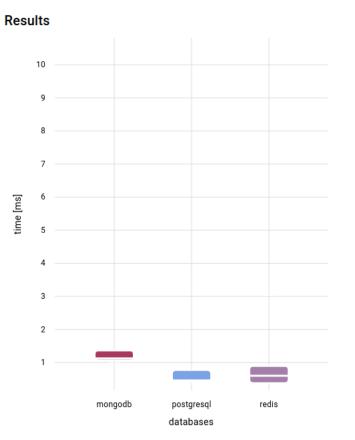
Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	10.33	1.02	2.70	1.35	1.82	2.36	3.15
postgresql	17.79	2.17	4.76	2.52	3.15	3.97	5.37
redis	8.44	0.19	1.31	0.95	0.71	1.06	1.61

Wyniki wskazują, że w tym przypadku bazy nierelacyjne działają o wiele lepiej niż relacyjna. Wśród baz nierelacyjnych lepszą okazuje się być redis.

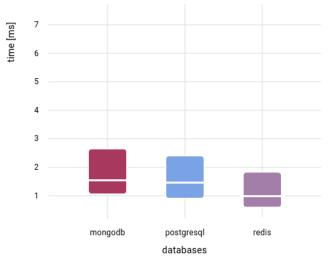
• Case3 – wyszukiwanie istniejącego elementu tekstowego w istniejącej kolumnie

Dla 10:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	10.81	0.99	2.44	2.98	1.06	1.12	1.36
postgresql	1.56	0.36	0.71	0.43	0.41	0.46	0.77
redis	3.02	0.16	0.93	0.89	0.37	0.60	0.89

Dla 100:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	7.46	0.39	2.05	1.49	1.06	1.54	2.65
postgresql	9.20	0.20	1.90	1.63	0.89	1.46	2.41
redis	12.58	0.23	1.59	1.83	0.58	0.99	1.84

Dla 1000:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	17.67	0.27	1.33	1.53	0.53	1.00	1.50
postgresql	15.30	0.15	1.15	1.26	0.39	0.94	1.35
redis	15.74	0.14	0.88	1.05	0.44	0.61	0.92

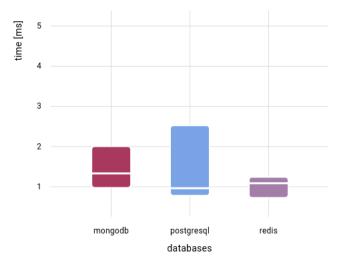
Dla 10000:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	32.54	0.27	1.31	1.35	0.62	1.02	1.52
postgresql	32.31	0.15	1.19	1.27	0.59	0.97	1.44
redis	20.92	0.07	0.96	1.02	0.46	0.70	1.12

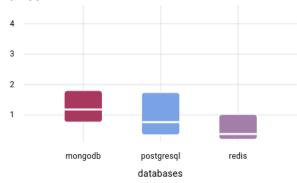
Przy większej ilości iteracji przewagę zdobywa redis. Jednak dla małej ilości najszybszy jest postgresql. Mongodb jest zawsze najwolniejsze.

• Case4 – wyszukiwanie istniejącego elementu liczbowego w istniejącej kolumnie Dla 10:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	9.02	0.55	2.17	2.36	0.97	1.33	2.00
postgresql	6.32	0.25	1.79	1.75	0.77	0.96	2.52
redis	7.01	0.32	1.62	1.85	0.72	1.09	1.24

Dla 100:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	11.08	0.37	1.63	1.57	0.75	1.18	1.81
postgresql	11.70	0.17	1.45	1.81	0.33	0.77	1.75
redis	7.93	0.11	0.89	1.23	0.18	0.38	1.03

Dla 1000:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	19.23	0.32	1.64	1.61	0.70	1.15	1.91
postgresql	16.41	0.14	1.58	1.79	0.54	0.98	1.98
redis	16.13	0.10	1.28	1.38	0.57	0.88	1.51

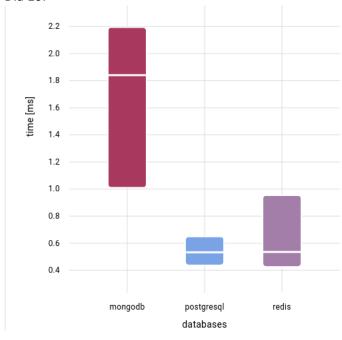
Dla 10000:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	30.70	0.24	1.33	1.42	0.62	0.96	1.54
postgresql	21.32	0.15	1.22	1.18	0.60	0.94	1.45
redis	19.83	0.10	1.06	1.10	0.49	0.77	1.24

Dla każdej ilości iteracji najszybsza była nierelacyjna baza danych redis. Natomiast relacyjna baza postgresql była szybsza od nieralacyjnej bazy mongodb.

 Case5 – usunięcie istniejącego elementu z bazy danych Dla 10:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	2.84	0.71	1.69	0.67	1.01	1.84	2.19
postgresql	0.68	0.39	0.54	0.11	0.43	0.53	0.65
redis	2.40	0.23	0.87	0.72	0.42	0.54	0.95

Dla 100:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	5.03	0.40	1.34	0.96	0.80	1.07	1.40
postgresql	5.53	0.29	0.86	0.76	0.44	0.56	1.02
redis	9.28	0.21	1.32	1.25	0.62	0.93	1.50

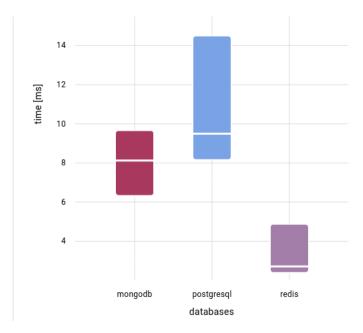
Dla 1000:

Results table

riocuito tur							
database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	7.74	0.31	0.98	0.75	0.55	0.75	1.13
postgresql	9.19	0.25	0.69	0.67	0.39	0.47	0.72
redis	6.84	0.07	0.77	0.72	0.36	0.57	0.90

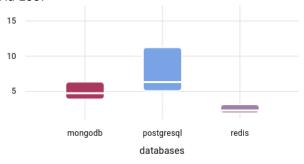
W tym przypadku najlepiej sprawdza się baza relacyjna dla małych wartości. Dla większych lepsze jest użycie bazy nierelacyjnej Redis.

• Case6 – dodanie nowego elementu , a następnie usunięcie tego elementu z bazy danych Dla 10:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	15.81	2.86	8.12	3.50	6.29	8.12	9.67
postgresql	20.02	6.96	11.42	4.19	8.14	9.49	14.50
redis	8.18	2.01	3.73	1.93	2.38	2.71	4.88

Dla 100:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	41.72	2.11	5.61	4.24	3.86	4.74	6.36
postgresql	51.18	3.57	8.82	6.31	4.98	6.34	11.24
redis	42.31	1.06	3.31	4.30	1.90	2.29	3.15

Dla 1000:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	18.66	1.56	3.99	1.80	2.76	3.49	4.71
postgresql	31.42	2.85	6.82	3.49	4.37	5.62	8.30
redis	12.03	0.38	2.22	1.35	1.30	1.85	2.74

W przypadku tego testu widać, że bazy nieralacyjne działają szybciej niż relacyjne. Wśród baz nierelacyjnych o wiele szybszą jest redis.

Case7 – próba usunięcia nieistniejącego elementu
 W tym teście pominęliśmy wartości dla postgresql ze względu na implementację usuwania.
 Dla 10:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongod	3.63	0.42	1.33	1.03	0.62	0.87	1.83
redis	2.81	0.21	0.69	0.73	0.34	0.50	0.66

Dla 100:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	9.87	0.44	1.31	1.60	0.66	0.81	1.16
redis	12.61	0.13	1.07	1.90	0.35	0.49	0.72

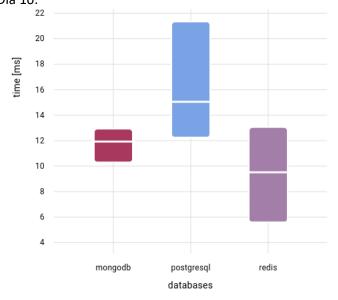
Dla 1000:

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	24.81	0.26	0.99	1.98	0.47	0.58	0.75
redis	29.40	0.09	0.60	1.96	0.13	0.21	0.35

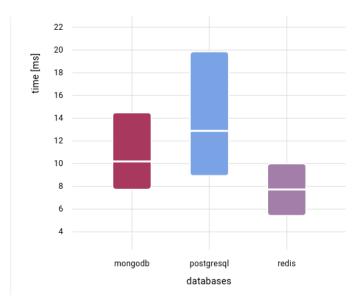
Dla każdej wartości szybszą jest redis.

 Case8 – próba wyszukania nieistniejącego elementu, następnie dodanie nowego elementu do bazy danych, wyszukanie tego elementu, a następnie jego usunięcie
 Dla 10:

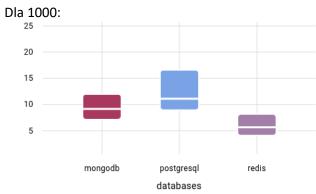

esults tab	le						
database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms
mongodb	15.89	8.39	11.81	2.08	10.26	11.92	12.93
postgresql	30.84	8.93	17.40	6.68	12.23	15.05	21.34
redis	16.43	3.12	9.50	4.48	5.58	9.52	13.05

Dla 100:

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	24.76	3.86	11.15	4.57	7.70	10.20	14.49
postgresql	33.47	5.79	14.78	7.04	8.89	12.89	19.86
redis	21.04	2.44	8.08	3.27	5.39	7.73	10.00

Results table

database	max [ms]	min [ms]	mean [ms]	std_dev [ms]	q25 [ms]	q50 [ms]	q75 [ms]
mongodb	46.82	3.18	10.06	4.20	7.12	9.16	11.99
postgresql	67.84	4.68	13.82	7.54	8.90	11.13	16.61
redis	30.87	0.50	6.52	3.60	3.99	5.68	8.19

W przypadku użycia wszystkich zaimplementowanych funkcji widać przewagę nierelacyjnych baz danych nad relacyjnymi. Jednak i w tym przypadku jest duża różnica między wartościami dla baz NoSQL, gdyż Redis lepiej się sprawdza niż mongodb.

Podsumowanie

Po zaimplementowaniu kodu oraz przeprowadzeniu testów można stwierdzić, że każda baza działa w inny sposób. Bazy relacyjne są w stanie lepiej działać dla małych ilości powtórzeń jeśli chcemy coś wyszukać w bazie danych. Jednak wraz ze wzrostem ilości coraz bardziej widać przewagę baz NoSQL.

Jeśli chodzi o dodawanie nowych elementów to za każdym razem lepiej się prezentowały bazy nierelacyjne. Jest to związane ze sposobem przechowywania danych w tych bazach oraz brakiem sztywnego modelu danych. Bazy relacyjne podczas dodawania danych dokonują szeregu operacji sprawdzenia poprawności wprowadzanych rekordów. W wyniku tego operacja dodawania danych jest bardziej kosztowna obliczeniowo, w zamian otrzymujemy jednak pewność, że przechowywane dane są spójne. W przypadku usuwania, jeśli wiemy, że dany element istnieje w bazie to lepiej sprawdzi się relacyjna baza danych. Jeśli jednak nie ma takiej pewności bądź jest większa ilość iteracji to warto zastosować rozwiązanie NoSQL.

Na podstawie przeprowadzonych testów można zauważyć, że same bazy nierelacyjne działają w inny sposób. Jest to związane z ich sposobem przechowywania danych. O wiele szybciej działała baza Redis niż mongodb, która w każdym teście osiągała lepsze wyniki wydajnościowe. Jednak jest ona dużo bardziej ograniczona pod względem możliwości operacji i agregacji wykonywanych na bazie. Jest to pewien kompromis wydajności i możliwości funkcjonalnych bazy danych. W zależności od tego co jest naszym priorytetem powinniśmy wybrać odpowiednie rozwiązanie. Jeśli jest to wydajność i szybkość to z pewnością Redis będzie lepszą opcją, ale będziemy musieli liczyć się z faktem, że większość operacji, które mogłaby wykonać za nas baza danych, będziemy musieli zaimplementować samodzielnie w naszej aplikacji. Jeśli natomiast zależy nam na wszechstronności, uniwersalności, możliwych typach danych oraz możliwych funkcjonalnościach to baza MongoDB będzie lepszym wyborem. Prawdopodobnie, dla większej ilości danych, znacząco przekraczającej wielkość dostępnej pamięci RAM, lepszym rozwiązaniem również będzie MongoDB, ponieważ baza Redis projektowana była z założeniem przechowywania prawie wszystkich danych w pamięci operacyjnej serwera.